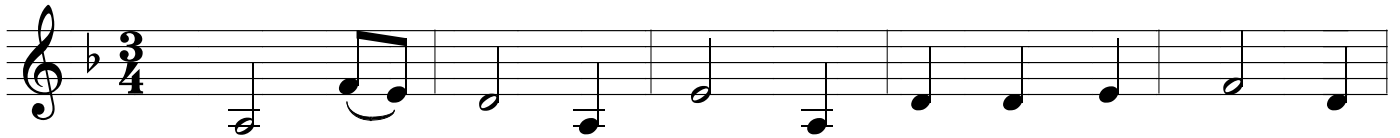
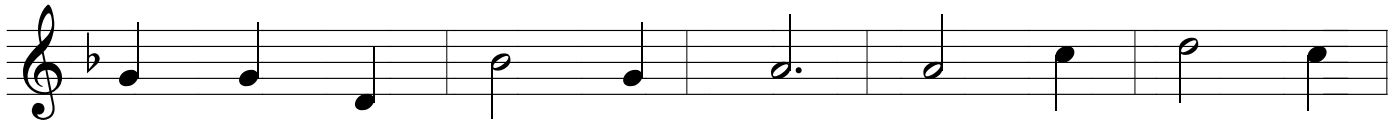

Hát Tiễn Hồn Mẹ

Hải Nguyễn

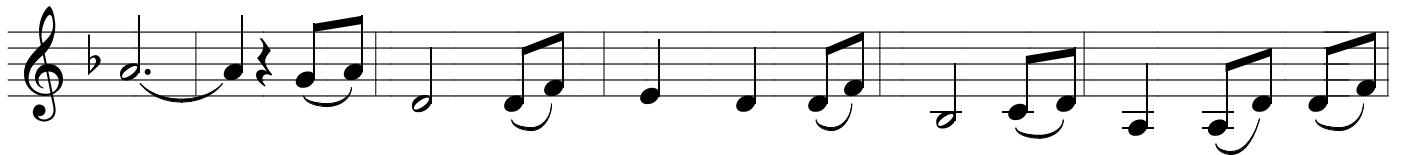
1. Giòng suối hiền mãi miết chảy xuôi bao năm tháng, giờ
2. *Giòng suối lành chảy êm, tuổi thơ con tắm mát, nhẹ*
3. Giòng suối ngọt là những mồ hôi và nước mắt, mẹ
4. *Cả kiếp người chỉ biết mãi nuôi con khôn lớn, dạy*

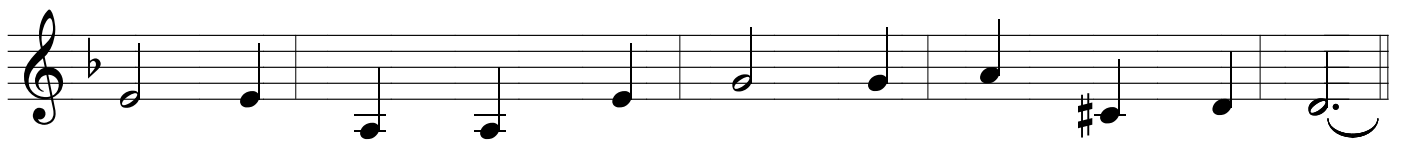
chờ vờ lòng đá cạn khô. Mẹ yêu dấu theo
ru con tròn giấc ngủ say. Mẹ lặng lẽ tưới
tuôn trên đồng vắng ngày xanh. Đội sương gió chen
con luôn tròn chữ thủy chung. Mẹ mơ ước con

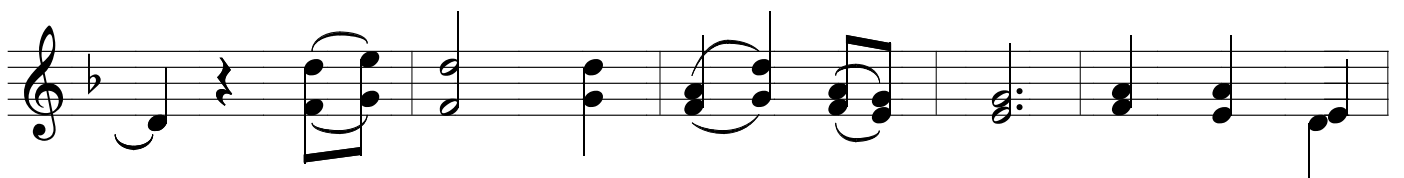
Chúa gọi về trời, bỏ đàn con lay lắt, đau lòng quá mẹ
đẫm từng hạt mầm, nẩy nhành cây mơ ước, hoa nở thắm đời
lấn giữa chợ đời, mẹ tìm cơm kiếm áo, mong nông ấm đời
giữ đạo làm người, đặt trọn niềm tin kính, tôn thờ Chúa từ

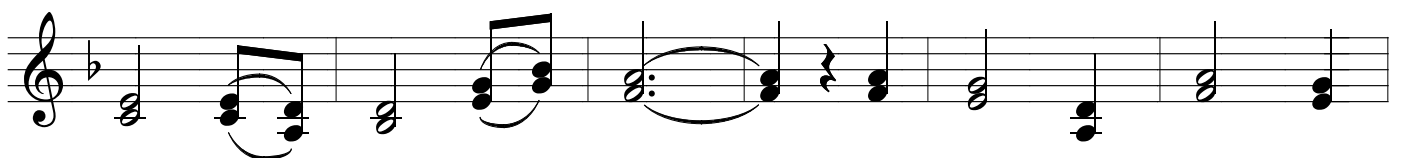
ơi! Đã đành có sinh là có tử, có hợp phải có
con. Nắng hạn, hút khô lòng suối cạn, héo tàn cội ước
con. Xế chiều tóc xanh đã hóa bạc, mắt mờ mẹ vẫn
nhân. Chúa gọi rất mau mẹ đáp lời, già từ phận thế

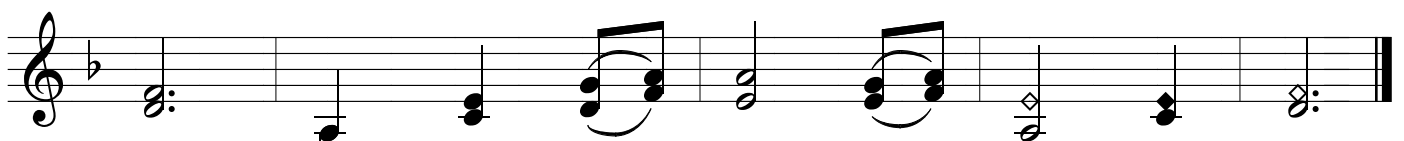
tan, nhưng sự thật chua xót, xé nát lòng con đây
mơ, nay mẹ về bên Chúa, con bỗng thành bơ vơ.
trông theo từng bàn chân bước con giữa đời long đong.
nhân, con nguyện bàn tay Chúa thương đón mẹ con lên.

(thơ). Chúa đưa suối trở về nguồn, con thơ ở

lại sầu buồn đắng cay. Vững tin tình Chúa nhân

thay, trời cao chốn ấy có ngày đoàn viên.